

Medlem Hr. N. Neergaard fandt stillede Ministeriet haarde Betingelser, var just dette, at hvis Ministeriet opgav den Politik, der er udtrykt i Ordene: en demokratisk Samfundspolitik, og gik over i en Politik, som søgte at isolere sig og vilde føre en Politik herinde, som om man havde Flertallet blandt Vælgerne og her i Rigsdagen, saa vilde vi ikke længere være den parlamentariske Støtte for en saadan Regering. Det er ingen „haarde Betingelser“, men det er kun Udtryk for, hvad denne Valgdag har gjort muligt, og hvad der derfor efter denne Valgdag bør forsøges, og naar det ærede Medlem Hr. Pürschel har nævnt Mac Donald, tillader jeg mig ogsaa at sige, at Mac Donalds Skæbne indeholder en Advarsel i saa Henseende.

I Fortsættelse af, hvad der her er blevet talt, sagde det ærede Medlem Hr. Pürschel, at vi for vort Vedkommende maaske vilde være ængstelige for at faa Ministeriet i Hovedet paa os, og at vor Skæbne da formodentlig vilde blive den samme som de engelske Liberale. Nu, vi er jo ikke de engelske Liberale, saa lidt som Partiet Venstre er det. Det engelske liberale Parti var vel i Grunden en Sammenslutning af disse to Partier, og det, som det ærede Medlem Hr. Pürschel naturligt haaber paa, er, at der skal være ham en Skæbne som Baldwin beredt, som Fører for en fremstormende Konservatisme, der, hjulpen: frem tillige af et fremstormende Socialdemokrati, knuser alt, hvad der er imellem disse to Hære. Men jeg tillader mig at gøre den danske Baldwin opmærksom paa, at Vilkaarene for en saadan Politik, som han jo ogsaa skildrede lidt i Slutningen af sin Tale, eksisterer ikke her i Landet, fordi vi har en anden Valgmaade end den engelske. Naar den engelske Liberalisme knustes ved dette Valg, var det ganske simpelt, fordi Valgmaaden ikke gav den nogen Mulighed for at leve. Naar den saa sine Vælgere gaa fra sig i den nuværende Situation, var det, fordi et saa primitivt Flertalsvalg som det, der hersker i England, gjorde det nødvendigt at forsøge, paa hvilken Maade man kunde komme bedst igennem det, og derfor tvang Liberalismen til det, der er dens Undergang: Alliancen med Konservatismen, saaledes som de højtærede liberale Venner i Venstre har set en Prøve paa det, og fordi selv over 3 Millioner Vælgeres Tilslutning ikke kunde give mere end nogle faa Mandater i det engelske Underhus. Derfor har ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ganske Ret, naar han siger, at Liberalismens Tid

ikke er forbi, og det ærede Medlem Hr. Pürschel skal ikke glæde sig for tidligt.

Disse Bemærkninger vendte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mod den højtærede Socialminister og sagde, at den højtærede Socialminister havde tegnet en Karikatur af Liberalismen. Men jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i dette Tilfælde har den højtærede Socialminister ingen Karikatur tegnet. Han har skildret en Liberalisme, som har forsøgt paa at tilegne sig det liberale Navn, og som ogsaa er kendt her i Landet. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at man skulde ikke tro, at de Konservative vilde trække i Liberalismens aflagte Klæder. Det sigter aabenbart til, at der er overmaade mange Konservative, som i de sidste 10—20 Aar har sagt, at de er de sande Liberale. Den første, som sagde dette, var Grev Frijs, og det var just Udtrykket for, at naar en Bevægelse har arbejdet sig tilstrækkelig langt frem, søger Konservatismen at tilegne sig den; naar den har udformet sig paa en saadan Maade, at den ikke længere virker efter sine oprindelige Forudsætninger, kan Konservatismen, der oprindeligt bekæmpede den, bruge den. Det var dette, det var Udtryk for i Grev Frijs's Mund, men naar det ærede Medlem Hr. Pürschel nu siger, at han ikke vil gaa i Liberalismens aflagte Klæder, er det naturligvis, fordi større Forventninger opstaar hos ham. Men den Karikatur, der er tegnet af Liberalismen, er tegnet indenfor Venstre; den er tegnet af Landstingsmand Madsen-Mygdal og af visse yngre Medlemmer af Venstre her i Tinget, og den er tegnet af „Aalborg Amtstidende“ i det Program for Venstre, som Bladet haaber skal blive Resultatet af Overvejelserne. Det er en Karikatur af Liberalismen, og hvis det var hele Liberalismen, var den ogsaa død. Det er den døde Liberalisme, overfor hvilken jeg tidligere har sagt, at der eksisterer en levende Liberalisme, og det glæder mig i det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Ord at finde en Definition af den levende Liberalisme, som ikke i meget afviger fra den Definition af den levende Liberalisme, som jeg har givet, og som engelske Skildrere af, hvad Liberalisme er, har givet. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard siger: Det er ikke Kræfternes tøjlesløse Spil, det er ikke en Regering, der sidder ørkesløs, det er ikke denne Idé om, at Staten kun skal være en Natvægter; nej, der er Brug for Statens og Samfundets ordnende Haand, men saaledes, at den ikke kvæler Initiativet, og i social Henseende er det nødvendigt at yde Hjælp til de svage,